

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla dr. Derce Tamás ügyvéd által képviselt felperesnek az Aradszky és Képes Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen jutalék megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2009. január 14. napján kelt 11.G.40.245/2007/21. számú ítélete ellen a felperes részéről benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 6.186.235,- (Hatmillió-egyszáznyolvanhatezer-kettőszázharmincöt) Ft tőkét és ennek 2006. május 2-tól a kifizetésig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt összegű kamatát, valamint 1.207.400,- (Egymillió-kettőszázhetezer-négyszáz) Ft első- és másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperes mint szállító és a felperes mint megrendelő 2005. június 30-án Általános Szállítási Szerződést kötöttek. A szerződés részletesen szabályozta a felek jogait és kötelezettségeit, annak II/13. pontjában került rögzítésre a pénzügyi garancia, amely szerint "a jelen szerződést aláíró Megrendelő a jelen szerződés aláírásával az önálló jogalanyiségű tagszervezeteinek a D. felé mindenkor fennálló lejárt tartozásaiért készfizető kezességet vállal oly módon, hogy amennyiben a tagszervezetek bármelyikének a D. felé fennálló lejárt számlatartozása eléri a 30 napot, a megrendelő a 31. naptól helytáll és a tartozást - ideértve a késedelmes időszakra vonatkozó késedelmi kamatot is - a D. felé kiegyenlíti. A készfizető

kezesség teljesítésének feltétele, hogy a **D.** a Megrendelőt a lejárt kintlevőségekről 15 naptári nap eltelte után a tagszervezettel egyidejűleg írásban értesíti". A szerződést a felperes a vélemény-kiegészítéssel együtt tartotta érvényesnek, mely szerint a szerződésben foglalt valamennyi másodlagos támogatás beszedésére a felperes jogosult, továbbá a fizetési garancia a 2005. június 30-án kelt, 4. számú melléklet szerint érvényes. A 4. számú mellékletben a felperes kijelentette, hogy **P.** Kft. pénzügyi teljesítéséért visszamenőleg, 2005. április 1-től készfizető kezességet vállalt, részletezve annak feltételeit is.

2005. január 2-án a **P.** Kft. mint megbízó és a felperes mint megbízott között szerződés jött létre, ennek 2. számú melléklete rendelkezett a készfizető kezességről. 2005. szeptember 28-i értéknappal jóváírtak a felperes részére 10.000.000,- Ft-ot, amit a **P.** Kft. közleménye szerint - **D.** fedezeti garancia - címen utaltak át.

2005. október 21-én az alperes közölte a felperessel, hogy a **P.** Kft. lejárt tartozása 85.117.019,-Ft, a számlák megfizetésére a **P.** Kft.-t két alkalommal is felszólította, utána a társaságnak már nem szállítottak. Felhívta a felperest, hogy fizetési garancia alapján a társaság helyett fizessen meg 10.000.000,- Ft-ot átutalással az alperesnek. A levélben felsorolt 7 db számlát 10.051.645,- Ft összegben, amely tekintetében a **P.** Kft. fizetési átütemezést kért, amivel a tartozását elismerte.

A szállítási szerződés 2. számú melléklete tartalmazza a nagykereskedelmi kondíciókat, a 3. számú melléklet pedig a kiskereskedelmi kondíciókat. A felperes kiállított 11 db számlát, amik a 2005. december 31-e és 2006. február 20-i közötti teljesítések alapján tartalmazták a kereskedelmi kedvezmények ellenértékét. A 2006. július 12-én kelt levelében ezen 11 db számlát felsorolva a felperes kérte összesen 6.186.235,-Ft kifizetését az alperestől. Kérte egyúttal az alperest, hogy ezekre a tartozásokra küldje meg visszaigazolását, mert válasz hiányában a tartozásokat elfogadottnak tekinti. A levelet az alperes 2006. július 18-án vette át. A 2006. szeptember 22-én kelt ismételt felszólításra sem fizette ki az alperes ezt az összeget.

A felperes a 2006. november 7-én kelt levelében rögzítette, hogy ügynöki tevékenységét 2006. október 31-vel befejezte és az alperessel a szerződést ezen határidőre felmondta. A **P.** Kft. fizetéseit 2006. április 1-ig vállalt készfizető kezességet, ami lejárt. Az alperes 2006. szeptember 20-i levele konkrét igénynek nem tekinthető a készfizető kezesség teljesítésére. Közölte, hogy a **P.** Kft.-vel 2006. november 15-vel elszámolt, a részükre biztosított keretgaranciát a **P.** Kft. részére visszajuttatja. A felperes a 2006. november 20-án kelt levelében közölte az alperessel, hogy amennyiben a készfizető kezességvállalásból adódó teljesítésre november 25-ig nem tesz igénybejelentést, úgy tekinti, hogy az alperesnek nincs követelése a felperessel szemben.

Az alperes a 2006. április 10-én kelt levelével visszaküldte a felperes 2006/00085,76 és 87. számú számláit azzal, hogy azok nem a tényleges forgalmi adatok szerint lettek kiállítva, kifogásolta azt is, hogy a kondíciók nem a szerződésnek megfelelően lettek megállapítva.

2007. szeptember 3-án a felperes visszafizette a **P.** Kft. részére a felperes készfizető kezesség teljesítésének biztosítására nála elhelyezett 10.000.000,- Ft-ot. 2007. szeptember 26-án az alperes felszólította a felperest, hogy fizessen

10.000.000,- Ft-ot és annak késedelmi kamatait a P. Kft.-nek az alperessel szemben fennálló összesen 65.194.280,- Ft összegű számlatartozása alapján.

A felperes az elsőfokú bíróságra benyújtott keresetében az alperest 6.186.235,-Ft tőke, annak 2006. május 2-tól a kifizetés napjáig járó a Ptk. 301/A. §-ában írt mértékű késedelmi kamat és a perköltség megfizetésére kérte kötelezni arra hivatkozással, hogy a szerződés 1/6. pontja és a 3. számú mellékletet képező kondíciós lista alapján ilyen összegű ellenérték illeti meg. A perbeli számlák pontosan megjelölik, hogy melyik számlák milyen kondíciónak az ellenértékét tartalmazza, kiskereskedelmi forgalomra vonatkozó jutalékot egyik számla sem tartalmaz, ezért megalapozatlan az alperesnek három számla vonatkozásában, összesen 865.491,- Ft erejéig történő, felperesi követelés vitatása.

Az alperes az ellenkérelmében a felperes keresetének az elutasítását és perköltségben történő marasztalását kérte.

Elsődlegesen a felperes keresetét az általa előterjesztett beszámítási kifogás miatt kérte elutasítani, másodlagosan három számla vonatkozásában 865.491,- Ft tőke erejéig, mert ezek a számlák a szerződéssel ellentétesen kerültek kiállításra. Beszámítási kifogását a szerződés II/13. pontjában rögzített készfizető kezességre és a 4. számú mellékletben meghatározott pénzügyi garanciában foglaltakra figyelemmel terjesztette elő. Álláspontja szerint a készfizető kezesség a szerződés alapján annak teljes időtartama alatt fennáll, a 4. számú mellékletben meghatározott 2006. április 1-jei érvényesség csak az összeghatárra vonatkozott. A felek által elfogadott eltérő összegű garancia hiányában változatlanul fennmaradt a felperes kezési felelőssége 10.000.000,- Ft erejéig. A 2005. október 21-i levélben egyértelműen felhívta a felperest, hogy a kezességvállalás alapján fizessen meg 10.000.000,- Ft-ot, amivel érvényesítette jogát. A felperesnek ezek után kelt levelei csak arra irányultak, hogy próbáljon kibújni fizetési kötelezettsége alól. Annak pedig nincs relevanciája, hogy a felperes egyes leveleire nem válaszolt írásban. Érdektelen jelen perben az is, hogy a felperes hogyan számolt el a P. Kft.-vel, és vele szemben hogy tudja a felszámolási eljárásban érvényesíteni a követeléseit. A kezességvállalás korlátozás, határidő nélküli volt, az abban szereplő 2006. április 1-jei határidő csak a 10.000.000,- Ft értékhatár felülvizsgálatára vonatkozott. A felperes kezési kötelezettsége a 2006. március 31-ig ténylegesen teljesített alperesi szállítások ellenértéke megfizetésére terjed ki, függetlenül attól, hogy az ellenérték megfizetése csak később vált esedékessé.

A három általa vitatott számla vonatkozásában előadta, hogy 865.490,- Ft többletösszeget tartalmaztak a kis- és nagykereskedelmi kondíciók halmozódása miatt, ezért azok nem a kondíciós lista feltételei alapján lettek kiállítva.

A felperes az alperes beszámítási kifogásának az elutasítását kérte figyelemmel arra, hogy kezési kötelezettségvállalása 2006. április 1-jéig állt fenn, az addig lejárt tartozásokért volt köteles helytállni. A P. Kft.-nek viszont nem volt olyan kifizetetlen számlája, ami 2006. április 1-ig esedékessé vált volna. A kezességvállalás feltételeit eltérő nyilatkozatában meghatározta, amik nem valósultak meg, ezért sem terheli készfizető kezesség. Alperesi válasz hiányában a készfizető kezesség

biztosítékként nála elhelyezett 10.000.000,- Ft-ot a felszámolás alatt álló cég részére 2007. szeptember 7-én visszafizette, ezért a megtérítési igényének kielégítése veszélyeztetve van. Az alperes ennek tudatában mulasztotta el a válaszát, ezért ezen felróható magatartása súlyosan sérti a Ptk. 4. §-ának rendelkezését. A Ptk. 276. §-a szerint, mint kezes szabadult a kötelezettsége alól. Az alperes által küldött levelek nem tartalmazták a lejárt tartozás összegét, csak azt, hogy a **P. Kft.**-nek mennyi tartozása áll fenn, abból nem emelték ki, hogy mennyi a ki nem fizetett számlák összege. A **P. Kft.** felszámolóbiztosa úgy nyilatkozott, hogy a cégnek a kérdéses időszakban az alperes felé tartozása nincs, ezért készfizető kezesség alapján őt sem terheli fizetési kötelezettség.

A Fővárosi Bíróság a 2009. január 14-én kelt 11.G.40.245/2007/21. számú ítéletében a felperes keresetét elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 371.000,- Ft perköltséget.

Határozata indokolásában rögzítette, hogy mind a felperes keresete, mind az alperes beszámítási kifogása megalapozott, ezért a keresetet elutasította.

A felperes a keresetét becsatolt számlákkal igazolta, azokból az elsőfokú bíróság megállapította, hogy nincs halmozódás a vitatott három számla vonatkozásában a nagy- és kiskereskedelmi kondíciók között. Az alperes érveit elfogadva csak 865.491,-Ft-tal lehetne csökkenteni a felperes keresetét és nem a három számla összértékével. Következetes a bírói gyakorlat abban, hogy a kötelezettnek meg kell fizetnie a jogosult számla ellenértékének azon részét, amit nem vitat. Az alperes nem tagadhatja meg a számla teljes ellenértékének kifizetését azon a jogcímen, hogy annak végösszege magasabb mint az általa jogszerűnek ítélt összeg. A nem vitatott összeg erejéig a fizetési kötelezettség a számlában megjelölt jogszerű határidővel megkezdődik, és azt követően a kötelezett késedelembe esik az elismert rész tekintetében.

A beszámítási kifogás körében rögzítette, hogy a szállítási szerződés III/1. pontja szerint a szerződés határozatlan időre jött létre, amiből következik, hogy a készfizető kezesség a határozatlan idejű szerződés alatt fennálló minden tartozásért fennáll. A 4. számú melléklet szerint a felperes a készfizető kezességet az alperes "szállításaiért", annak "pénzügyi teljesítéséért" vállalta. Ebből következik, hogy a felperes nemcsak azon tartozásaiért felel a **P. Kft.**-nek, amik fizetési határideje lejárt, hanem minden olyan tartozásért, ami a részére történő tényleges szállításokból ered. A fizetési garanciában meghatározott időpont a kezesség értékhatárának a felülvizsgálatára vonatkozik és nem magára a kezesi nyilatkozatra. A 2005. október 21-én kelt levél egyértelműen felszólítja a felperest arra, hogy készfizető kezessége alapján fizessen meg az alperesnek 10.000.000,- Ft-ot a **P. Kft.** helyett. A levél megfelel a fizetési garanciában megfogalmazott feltételeknek is, 30 napon túli lejárt tartozásokról van szó, aminek megfizetésére az alperes kétszer felszólította a kötelezettet, amiről a felperest értesítette; megjelölte a lejárt számlák számlaszámát, esedékességét, ellenértékét, magát a késedelmi napok számát is. E számlák tekintetében a **P. Kft.** fizetési átütemezést kért, amellyel a tartozását elismerte. Az alperes rögzítette azt is, hogy a tartozásra figyelemmel már nem szállít a **P. Kft.**-nek. A számlák ellenértéke meghaladja a felperesi kezességvállalás felső határát, ezért szükségtelen volt a **P. Kft.** ezt meghaladó

egyéb lejárt követeléseinek a felsorolása. A felperes 2006. szeptember 20-i levele is a 2006. március 31-ig tartó **D.** szállítások ki nem fizetett számláira vonatkozik, azaz a felperes is az addig tartó szállításokra vonatkozóan tartotta hatályosnak a kezességvállalást. Amennyiben a kezességvállalás időbeli hatályhoz lett volna kötve, abban az esetben is az addigi szállításokért felel a felperes, aminek az ellenértéke meghaladja a 10.000.000,- Ft-ot, illetve a felperes keresetét. A felperes a Ptk. 272. és 274. §-ai szerint köteles megfizetni az alperesnek a **P.** Kft. tartozását 10.000.000,- Ft erejéig, amit az alperes jogszerűen számított be a Ptk. 296. §-a alapján a felperes keresetébe, így az megszűnt.

A fentiekre tekintettel irreleváns a felszámolóbiztos nyilatkozata, illetőleg az a tény, hogy a felperes visszautalta a készfizető kezességvállalását biztosító 10.000.000,- Ft óvadékot a **P.** Kft.-nek.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben kérte annak megváltoztatásával az alperes keresete szerinti marasztalását.

Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság tévesen értékelte fizetési felszólításként a 2005. október 21-én kelt levelet, mert egyrészt az abban szereplő számlák nem azonosak azokkal a számlákkal, amelyek vonatkozásában az alperes a beszámítási kifogását előterjesztette, másrészt az ebben a levélben szereplő valamennyi számla kifizetésre került, amit igazol a felszámolóbiztos nyilatkozata. A fentiek alapján az alperes sem az Általános Szállítási Szerződésben, sem a fizetési garanciában foglaltak készfizető kezesség feltételeit képező felszólítási kötelezettségének nem tett eleget.

Álláspontja szerint tévesen értékelte az elsőfokú bíróság a fizetési garancia és a fedezeti garancia közötti különbséget, és így a kezességvállalás időbeli hatályát. Az Általános Szállítási Szerződés II/13. pontja szerinti általános szerződési feltételeket a felperes fizetési garancia elnevezésű okiratában foglaltakkal egészítette ki, amiben megismételte a készfizető kezességvállalásra vonatkozó nyilatkozatát, továbbá meghatározta a kezességvállalásának a feltételeit, illetve annak értékhatárát, ami a fedezeti garancia; valamint kijelentette, hogy a fenti fizetési garancia, azaz a kötelezettségvállaló teljes nyilatkozat 2006. április 1-ig érvényes, valamint, hogy a fizetési garanciát a felek évente, a lejáratot megelőző 30 nappal a felperes kezdeményezésére felülvizsgálják. Mivel a felperesnek a készfizető kötelezettséget vállaló teljes nyilatkozata, azaz a fizetési garancia 2006. április 1-ig volt hatályos, ezért a készfizető kezessége is csak ezen időpontig lehetett hatályban, kivéve ha a felek a fizetési garanciát meghosszabbítják, amire nem került sor.

Ezen túlmenően arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte az alperesnek a szerződéses kapcsolat során tanúsított, a Ptk. 4. §-ába ütköző felróható magatartását, valamint ezzel összefüggésben a Ptk. 273. § (2), illetve a 276. § (2) bekezdéseiben foglaltakat, továbbá azt, hogy az alperes a felperesnek mint kezesnek a törvényes érdekeit szem előtt kell tartania.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását és a felperes perköltség viselésére történő kötelezését kérte.

Arra hivatkozott, hogy halasztott fizetéssel történő szállításra kizárólag abban az esetben van lehetőség, amennyiben a megrendelő biztosítékot nyújt a szállító számára. Jelen esetben a megrendelő, azaz **P. Kft.** által felajánlott biztosíték a felperes készfizető kezességvállalása volt. A készfizető kezesség fennállta a szerződés olyan lényeges és alapvető feltétele, amely nélkül nem szállított volna árut a **P. Kft.** részére. A 2005. június 30-i felperesi levélben szereplő kitételekből következően olyan lehetősége a felperesnek nem volt, hogy nem bocsát ki a lejáratot megelőző 30 nappal új garanciát. A felperes fellebbezési indokolásában ismételten előadott érvelése azt jelentené, hogy a 2005. június 30-i levél szerinti speciális szabályok veszítették hatályukat 2006. április 1-jén, és a szerződés eredeti, azaz az általános rendelkezéseit kell ismét alkalmazni, mely szerint semminemű összeghatára nincs és nem is lehet a készfizető kezességvállalásnak.

Az alperes a per első tárgyalásán átadta a felperes részére a jelen perben beszámítással általa érvényesített követelésre vonatkozó felszólítást. A korábbi levelezésekből pedig a felperes tisztában volt azzal összecszerűen is, hogy a **P. Kft.** mennyivel tartozik a részére. Az elsőfokú bíróság álláspontjával egyezően egyébként már a 2005. október 21-én kelt levéllel eleget tett a felszólítási kötelezettségének. Mivel a **P. Kft.** számlatartozása nagyságrendekkel meghaladja a felperes jelen perben érvényesített követelését, mint a fizetési garancia összeglimitjét, ezért irreleváns, hogy konkrétan mely számlák alapján érvényesített a jelen perben beszámítási kifogást a felperessel, mint kezessel szemben. Hangsúlyozta, hogy egy számlának soha nem a fizetési határideje, hanem a teljesítési ideje irányadó pénzügyi szempontból. A kezesség egyébként is a szállításokat biztosította és nem a fizetési határidőt. Amikor a szállításokat teljesítette a **P. Kft.** felé, a felperes készfizető kezessége még a felperesi álláspont szerint is fennállt. A számlák fizetési határideje, esedékessége csak a tartozás érvényesíthetőségének kezdő időpontját befolyásolja, de nem ad okot arra, hogy a kezes mentesüljön a kezesi felelősség alól.

A 10.000.000,- Ft óvadék visszafizetése körében előadta, hogy az a jelen felek viszonylatában irreleváns, a felperes mint készfizető kezes felelősségét nem befolyásolja.

A Ptk. 276. § (2) bekezdésének első fordulata jelen esetben nem áll fenn, mivel nem az alperes mint jogosult mondott le a követelést biztosító jogról, hanem a felperes, azaz maga a kezes mondott le az eredeti kötelezettséggel szembeni, a Ptk. 276. § (1) bekezdésében foglalt követelését biztosító jogáról.

A felperes az alperesi ellenkérelemre előterjesztett előkészítő iratában hangsúlyozta, hogy a 2005. június 30-i fizetési garancia alapján nem volt köteles újabb fizetési garancia kibocsátására. 2006. február 22-én levelet írt az alperesnek, hogy állapodjanak meg az új garancialevél kibocsátásának feltételeiben, amire azonban az alperes nem adott választ. A felperes készfizető kezességvállalásának feltételeit a 2005. június 30-án kelt fizetési garancia tárgyú levél, illetve a szállítási szerződés II/13. pontja tartalmazza. Mivel az alperes az ott szereplő feltételeknek megfelelő írásbeli fizetési felszólítást sem a felperesnek, sem a **P. Kft.**-nek nem küldött, ezért a felperes fizetési kötelezettsége nem állapítható meg.

Ismételten hangsúlyozta, hogy a 2005. október 21-én kelt levélben szereplő fizetési felszólításban szereplő számlákat a P. Kft. az alperes részére kifizette. Az alperes által az első tárgyaláson becsatolt levélben szereplő és beszámítani kívánt számlák nem azonosak azokkal a számlákkal, amelyekre vonatkozóan az elsőfokú bíróság az ítéletét alapozta. Ezen túlmenően a beszámítani kért követelés lejárt csak konkrét számlákkal támasztható alá.

A felperes fellebbezése megalapozott.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján, azaz a másodfokú bíróságnak kizárólag abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a felperes 6.186.235,- Ft szállítási szerződés alapján fennálló számlatartozás megfizetése iránti igényével szemben az alperes az ugyanezen szerződés alapján fennálló felperesi készfizető kezességre alapított beszámítási kifogását megalapozottan terjesztette-e elő.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és abból helytállóan jutott arra a jogi következtetésre, hogy az alperes fizetési kötelezettsége 6.181.235,- Ft és járulékai erejéig fennáll.

Az alperes beszámítási kifogásának elbírálása körében helyesen vizsgálta az Általános Szállítási Szerződés II/13. pontjában, illetőleg a 4. számú mellékletként a szerződés részét képező fizetési garanciában foglaltakat.

Az Általános Szállítási Szerződést mindkét peres fél azzal a kiegészítéssel írta alá, hogy az abban szereplő kitétellel együtt érvényes maga a szerződés, aminek egyik része volt a fizetési garanciaként rögzített 4. számú melléklet.

Mindez azt jelenti, hogy az Általános Szállítási Szerződés II/13. pontjában foglaltakat, illetőleg a 4. számú mellékletben meghatározottakat együtt kell értelmezni. Az Általános Szállítási Szerződés II/13. pontjában pénzügyi garanciaként szerepel a felperes készfizető kezességvállalása, annak feltételei azonban szűkebbek, mint az ugyanazon a napon aláírt 4. számú mellékletben rögzített készfizető kezesség feltételei.

Osztja a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy a 4. számú mellékletben szereplő 2006. április 1-jei határidő csak a fedezeti garanciaként rögzített 10.000.000,- Ft összeghatár felülvizsgálatára vonatkozott, mert annak szövegezéséből kitűnően a fizetési garancia változó értékhatára miatt vállalták a felek évente azt felülvizsgálni. Ezt támasztja alá az is, hogy az Általános Szállítási Szerződésben, amelyet határozatlan időre kötöttek a felek, a II/13. pont szerint készfizető kezességet vállalt az alperes.

Az elsőfokú bíróság azonban tévesen értékelte a 2005. október 21-i levelet olyan fizetési felszólításként az alperesi beszámítási kifogással kapcsolatban, amely megfelelt a 4. számú mellékletben rögzített feltételeknek.

Ebben a levélben az alperes közölte a felperessel, hogy a P. Kft. lejárt tartozása 85.117.019,- Ft és a fizetési garancia alapján hívta fel 10.000.000,- Ft megfizetésére azzal, hogy részletesen közölte azokat az adatokat, amelyek alapján a P. Kft.-nek a 10.000.000,- Ft összegű tartozása fennáll.

Az ebben a levélben megjelölt számlák 2005. augusztus 29-től 2005. október 7-ig terjedő időszakban váltak lejárt tartozásokká. A 2005. december 9-én kelt, a felperes által 3/F/8 szám alatt csatolt visszaigazolás szerint ugyanezek a számlák 2005. november 15-től 2005. december 6-ig kifizetésre kerültek teljes egészükben. Az alperes a 2007. szeptember 26-án tartott tárgyaláson 6/A/1 szám alatt fizetési felszólítást csatolt, melynek mellékletét képezte a P. Kft.-nek azok a számlái, melyeket nem fizetett ki az alperes részére. Az itt felsorolt számlák esedékessége 2006. április 12-e és 2006. június 4-e között volt.

A 9. sorszám alatt csatolt előkészítő iratában az alperes számlaszám szerint felsorolta azokat a követeléseit, amelyek a 2006. április 1-jét megelőző szállításokra vonatkoztak, és amely számlák 2006. április 1-jét megelőzően kerültek kiállításra.

Az Általános Szállítási Szerződés 4. számú melléklete szerint a felperesi készfizető kezességvállalásának az alábbi konjunktív feltételei voltak:

a vevő a szállítói számlát nem reklamálta meg, azt elfogadta, a számlának birtokában van;

a számla lejáratát meghaladta a 30 napot;

a szállító a vevőt írásban felszólította legalább kétszer a fizetésre és erről a felperes neve-t tájékoztatta;

a szállító a számlalejárat 30. napján (vagy azt követően) fizetési felszólítást küld a felperes neve-nek számlaszámokra hivatkozva;

a fizetési garanciát vállaló felperes neve a kifizetést 8 napon belül átutalással teljesíti;

a szállító a lejárt számlatartozás esetén nem szállít vevőnek, illetve a felperes neve-t tájékoztatja, ha fizetési átütemezésre kerül sor a szállító és a vevő között.

A 2005. október 21-én kelt alperesi levél valóban megfelel a 4. számú mellékletben foglalt feltételek teljesítésének, azonban a tételesen felsorolt számlaszámok alapján járó ellenértéket a P. Kft. az alperes részére kifizette. Az alperes által a beszámítási kifogásában érvényesített konkrét számlák vonatkozásában azonban azt a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján fennálló bizonyítási kötelezettsége körében nem tudta bizonyítani, hogy ezek tekintetében is teljesítette a 4. számú mellékletben szereplő azon feltételeket, amelyek alapján a felperest a készfizető kezességére tekintettel fizetési kötelezettség terhelné. A számlaszámoknak éppen azért van jelentőségük, mert a 4. számú melléklet kifejezetten előírja a készfizető kezesség feltételeként többek között azt, hogy az alperesnek a fizetési felszólítást a felperes részére számlaszámokra hivatkozva kell megküldeni.

Mivel az alperes a beszámítási kifogásában megjelölt számlaszámokkal kapcsolatban nem bizonyította azt, hogy a 4. számú mellékletben foglalt feltételeket teljesítette, ezért a követelése beszámításra nem alkalmas.

A felperes a fellebbezésében helytállóan hivatkozott arra, hogy az alperes a szerződéses kapcsolat fennállta alatt valóban nem tett eleget a Ptk. 4. §-ában rögzített együttműködési kötelezettségének, mert azon többszöri felhívására nem nyilatkozott semmit, hogy a P. Kft.-nek - annak felszámolására tekintettel - milyen összegű lejárt tartozása van, illetőleg nem válaszolt a 2006. február 22-én kelt, a kezességvállalás új nagyságrendjében való megállapodásra vonatkozó felperesi írásbeli felhívásra sem. Ezeknek azonban az alperesi beszámítási kifogás elbírálása körében nincs relevanciája.

Tévesen hivatkozott ugyanakkor a Ptk. 276. § (2) bekezdésében foglaltakra, mert az alperes a követelést biztosító jogáról, azaz a felperes készfizető kezességéről nem mondott le. Önmagában az a tény, hogy a felperesnek ezzel kapcsolatos felhívásaira nem válaszolt, lemondásnak nem minősül.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és az alperest a felperes kereseti kérelmével egyezően marasztalta.

A felperes fellebbezése eredményre vezetett, ezért a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kell az alperes részére az első- és a másodfokú eljárás során felmerült költségeit megfizetnie. A megállapított perköltségből 371.200,- Ft az elsőfokú, 371.200,- Ft a másodfokú eljárás illetéke, míg a 465.000,- Ft ügyvédi munkadíj mértékét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és az (5) bekezdés alapján mérlegeléssel állapította meg a másodfokú bíróság azzal, hogy az összeg általános forgalmi adót nem tartalmaz.

Budapest, 2009. év szeptember hó 10. napján

. Mika Ágnes sk.
a tanács elnöke

. Kurucz Zsuzsánna sk.
előadó bíró

. Tibold Ágnes sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő

